

ស្វែងរក ភពក្លាយតុង

Let's Read

 The Asia Foundation

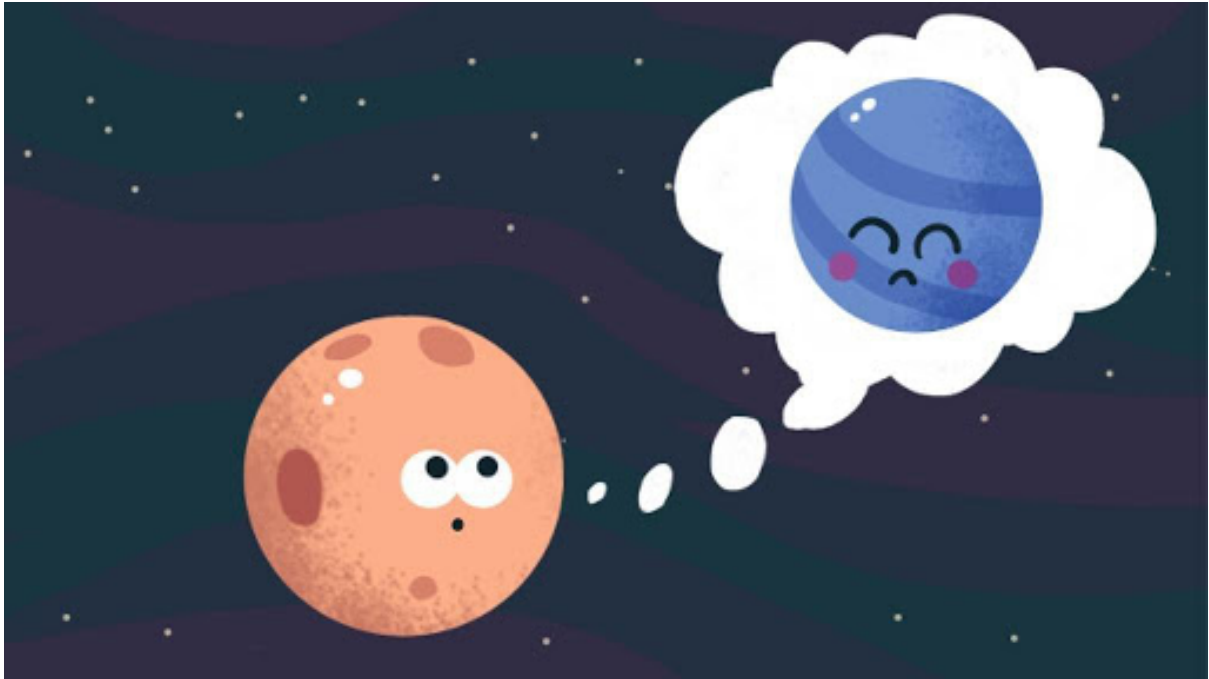
ព្រះអាទិត្យ សម្លឹងឆ្ងាយទៅក្នុងអាកាស ។ "ភពរបស់ខ្ញុំដូចជា
បាត់មួយ?"

ព្រះអាទិត្យ ក៏ឱ្យភពទាំងអស់តម្រង់ជួរ បន្ទាប់មកគេក៏យក
វ៉ែនតាមកពាក់ រួចចាប់ផ្តើមរាប់។

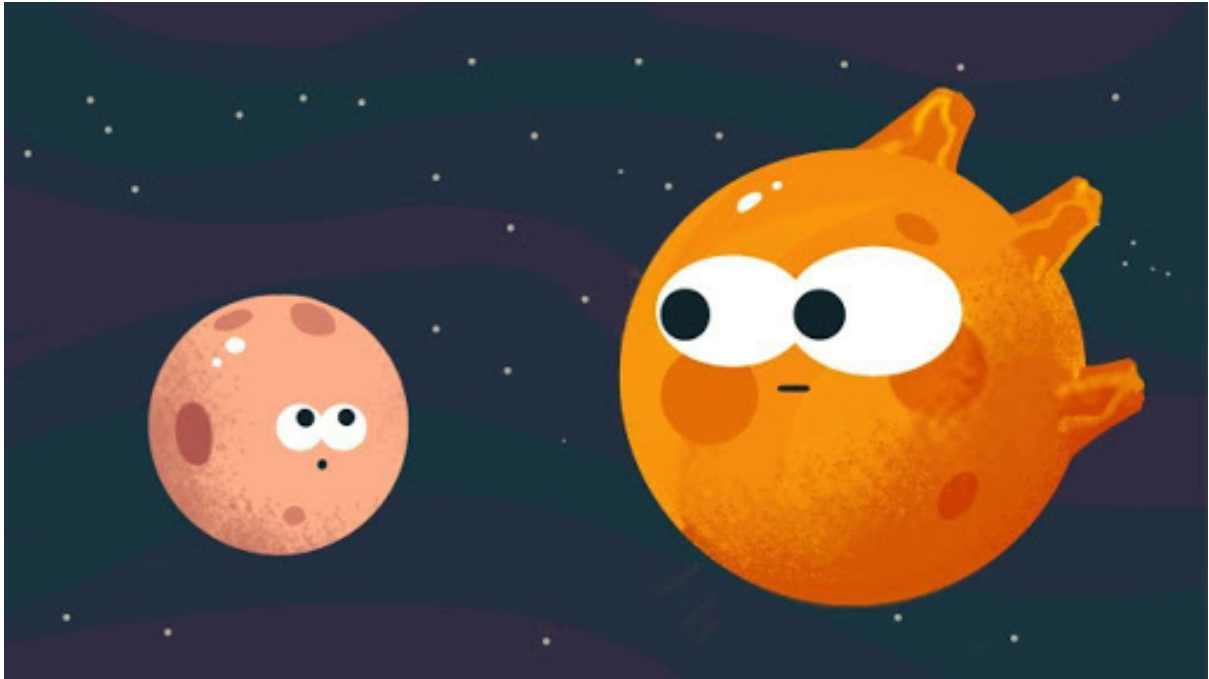
"អូ ទេ! តើភពភ្លយតុងតូចបាត់ទៅណាហើយ?" ព្រះអាទិត្យ
ស្រែក។

ព្រះអាទិត្យ បានយកកាំរស្មីមួយរបស់ខ្លួនទៅប៉ះភពពុធ។ "តើ
ឯងមានឃើញភពក្លាយតុងនៅណាទេ?"
ភពពុធ ក៏អេះមាត់រណ្តៅភ្នំភ្លើងរបស់ខ្លួន ។

“កូនភពភ្លុយតុងខៀវនោះមែន? ខ្ញុំដូចជាមិនបានឃើញគេ
សោះ។ តើគេទៅណា?” ភពពុធ ឆ្លើយ។

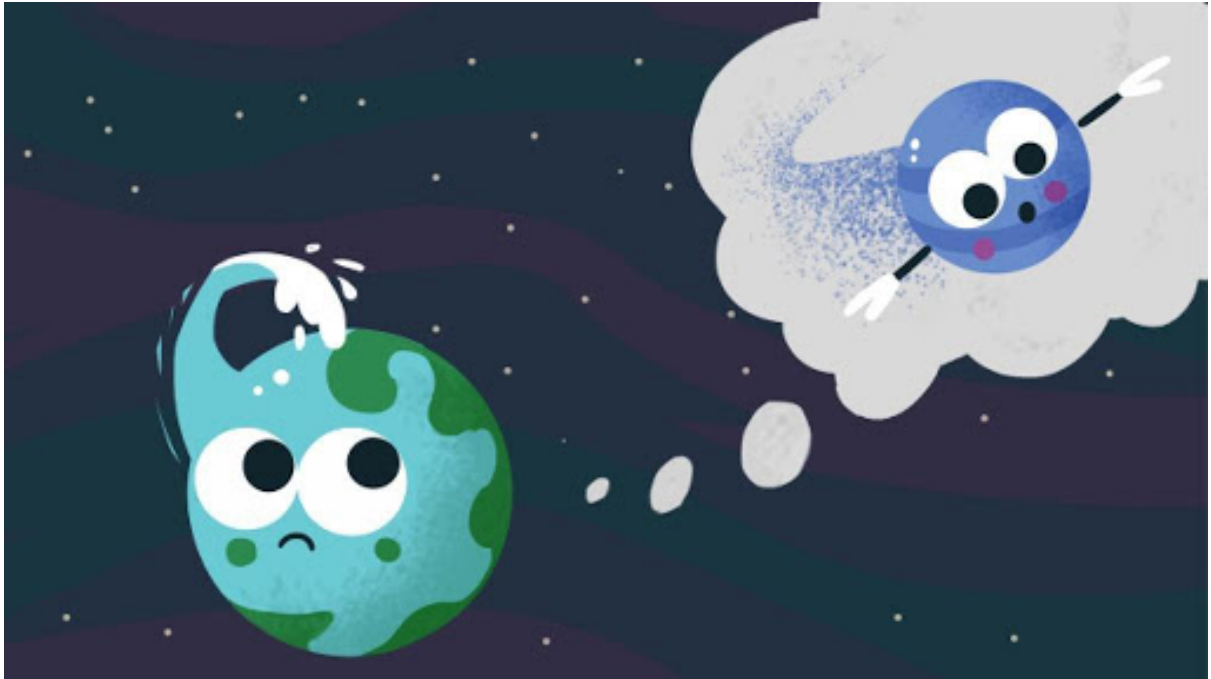
ភពពុធ បានទៅរកភពសុក្រ ហើយសួរថា "តើឯងមានឃើញ
ភពភ្លុយតុងនៅឯណាទេ?"

“តើខ្ញុំធ្វើយ៉ាងម៉េចនឹងដឹងទៅថាកូនភពភ្លុយតុងដីត្រជាក់
នោះទៅឯណាទៅ?” ភពសុក្រឆ្លើយ ស្របពេលដែលភ្នំភ្លើង
មួយចំនួនរបស់វាផ្ទុះឡើង។

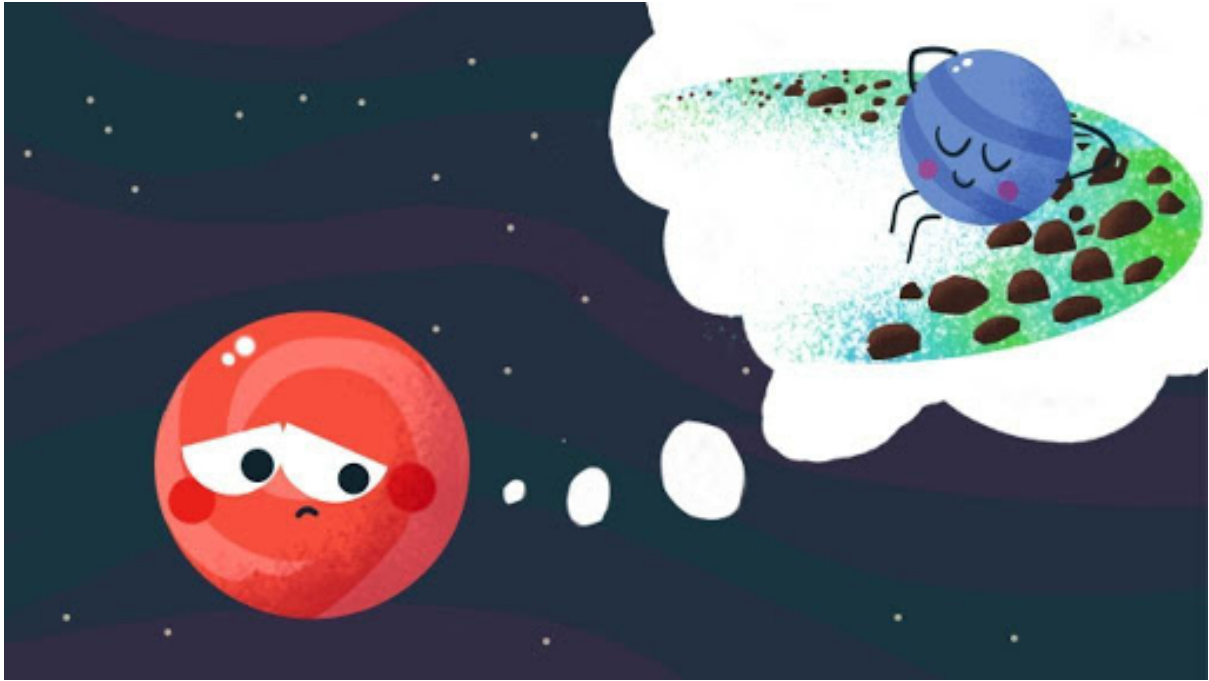
ភពពុធ និងភពសុក្រ ក៏បានទៅរកភពផែនដីហើយសួរថា “តើ ឯងមានឃើញភពភ្លុយតុងនៅឯណាទេ?”

រលកសមុទ្របានបោកបក់លើភពផែនដីដោយអន្ទះសា។ "ភ្នុយតុងដែលមានគន្លងគោចរមិនច្បាស់លាស់នោះមែនទេ?" ភពផែនដី សួរទៅកាន់ភពពុធ និងភពសុក្រ។ "ខ្ញុំដូចជាមិនបានឃើញគេទេ។"

ភពពុធ ភពសុក្រ និងភពផែនដី បានទៅរកភពអង្ការ ហើយសួរ
ថា "តើឯងមានឃើញភពភ្នុយតុងនៅឯណាទេ?"

ភពអង្គារ ប្រែជាក្រហមទៅៗ ហើយឆ្លើយទាំងអីមអៀនថា "ភូយតុងដែលនៅលើដែនខ្សែក្រវាត់អវកាសខែរើនោះមែនទេ? ថ្ងៃៗនេះ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគេនៅទីនោះទេ។"

ភពពុធ ភពសុក្រ ភពផែនដី និងភពអង្ការ បានទៅរកភព
ព្រហស្បតី ហើយសួរ "តើឯងបានឃើញភ្លុយតុងនៅឯណាទេ?"

ភពព្រហស្បតិ៍ ក៏បង្វិលខ្លួនយ៉ាងលឿនរកមើលភពភ្លុយតុងនៅ
គ្រប់ទិសទី។ "ភ្លុយតុង វិលយឺតណាស់ ខ្ញុំខានឃើញគេមួយ
រយៈហើយ ។"

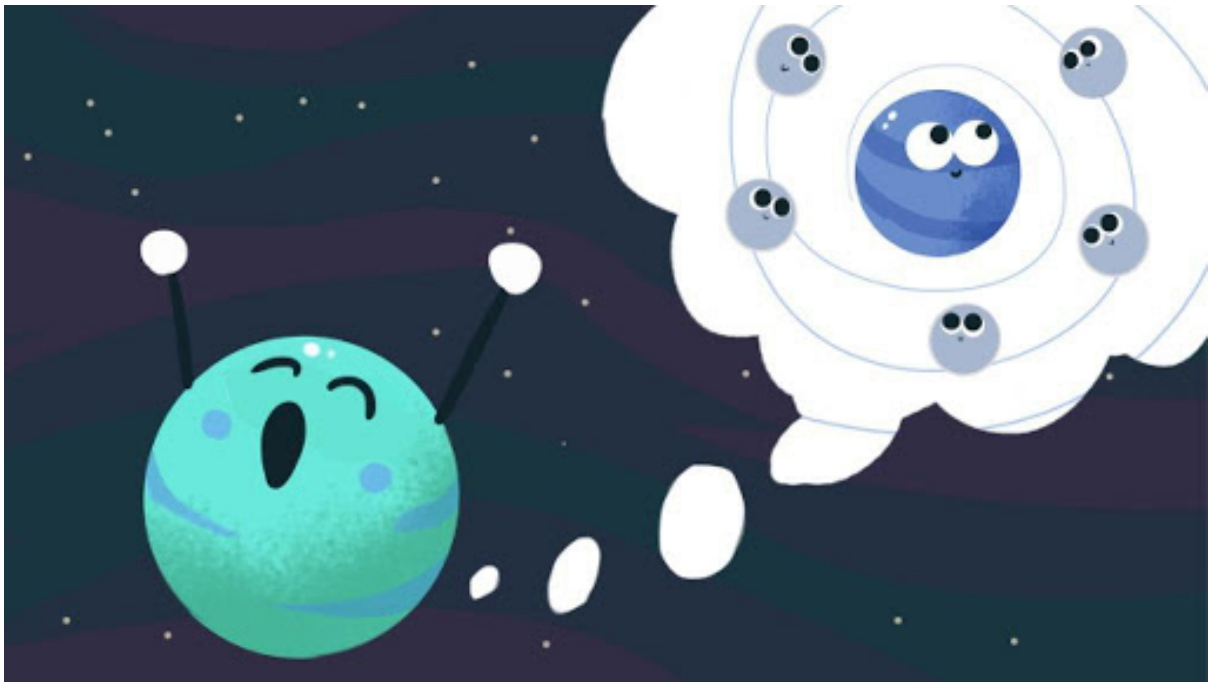
ភពពុធ ភពសុក្រ ភពផែនដី ភពអង្គារ និងភពព្រហស្បតិ៍ បាន
ទៅរកភពសៅរ៍ ហើយសួរថា "តើឯងមានឃើញភពក្លាយតុងនៅ
ឯណាទេ?"

ភពសៅរ៍ ក៏បង្វិលខ្លួនក្នុងខ្សែវ៉ែន្តា មុននឹងឆ្លើយ "អូ! ភពភ្នុយតុងកម្សត់ដែលមានទំនាញខ្សោយជាងគេនៅនោះ ខ្ញុំមិនបានឃើញគេទេ។"

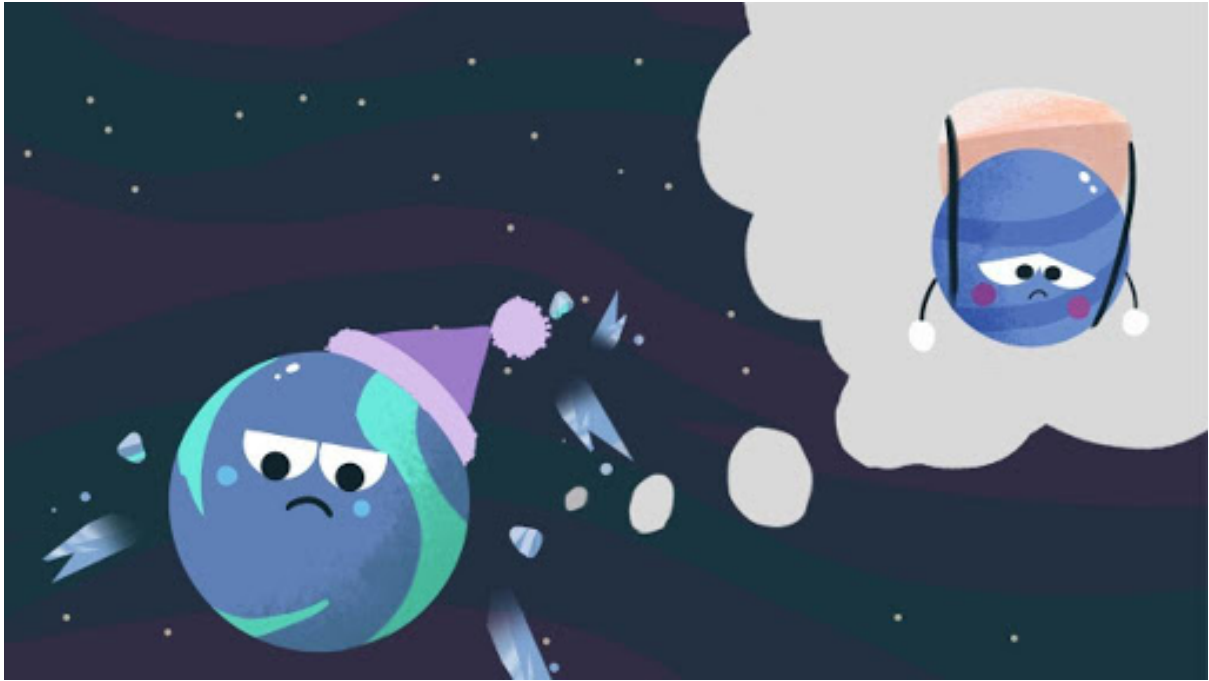
ភពពុធ ភពសុក្រ ភពផែនដី ភពអង្គារ ភពព្រហស្បតី និងភព
សៅរ៍ បានទៅរកភពអ៊ុយរ៉ានុស ហើយសួរថា "តើឯងមានឃើញ
ភពក្លុយតុងនៅឯណាទេ? "

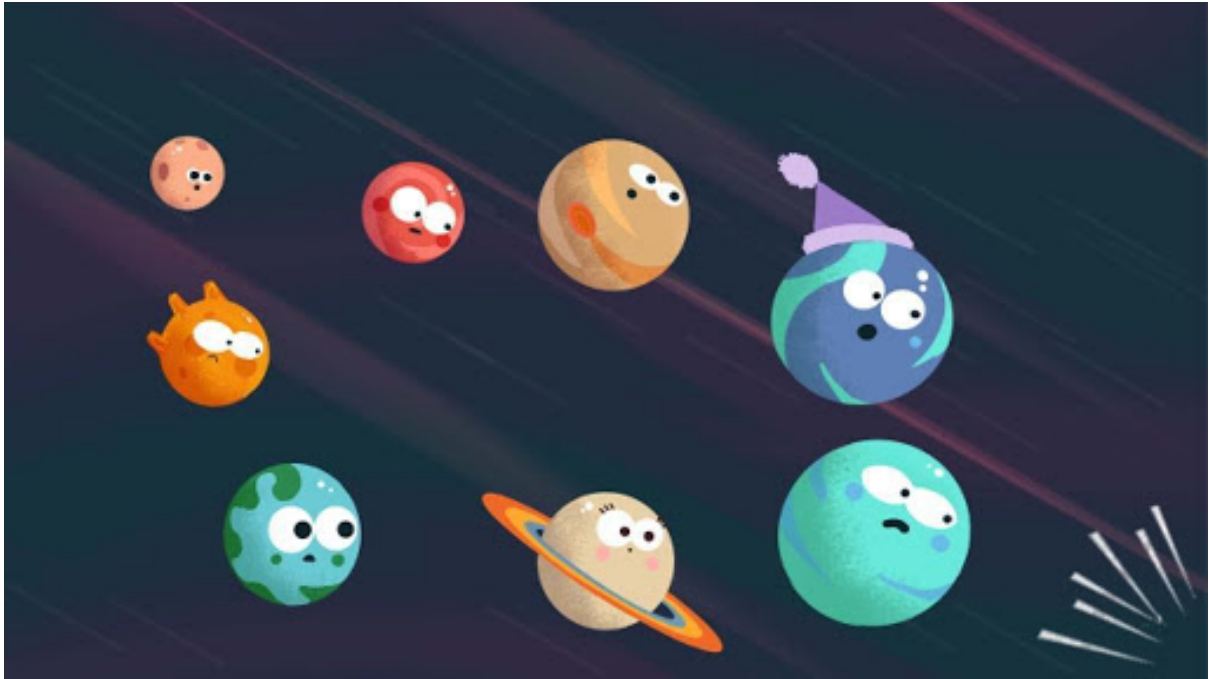
ភពអ៊ុយរ៉ានុស ដែលកំពុងតែចង់ចូលគេងនោះ បានស្ទាប
បណ្តើរ ពត់ពែនខ្លួនបណ្តើរ ហើយនិយាយថា "អត់ឃើញទេ!
តែខ្ញុំចង់ឱ្យគេនៅក្បែរនេះ ព្រោះខ្ញុំចូលចិត្តរាប់ព្រះចន្ទទាំងប្រាំ
របស់គេ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំឆាប់គេងលក់។"

ភពពុធ ភពសុក្រ ភពផែនដី ភពអង្គារ ភពព្រហស្បតី ភពសៅរ៍
និងភពអ៊ុយរ៉ានុស បានទៅរកភពណិបចូន ដែលកំពុងរង
ញ័រញាក់ ហើយក៏សួរថា "តើឯងមានឃើញភពភ្នុយតុងទេ?
គេជាអ្នកជិតខាងរបស់ឯង។ ដូចនេះ ឯងច្បាស់ជាដឹងថាគេ
ទៅណា!"

ភពណិបទូន រលាស់ព្រិលចេញពីខ្លួន រួចនិយាយថា
"ខ្ញុំបានឃើញគេរៀបចំបង្វិច។ ភ្លុយតុង ហាក់ស្រដូតស្រងាត់
និងពិបាកចិត្តណាស់។ ប៉ុន្តែ គេមិនបានប្រាប់ខ្ញុំថាគេទៅណា ឬ
មូលហេតុអ្វីឡើយ ។ "

ភ្លាមនោះ ភពទាំងអស់បានឮសំឡេងនរណាម្នាក់យំនៅក្បែរ
នោះ។ ពួកគេក៏ប្រញាប់ទៅមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។

ភពភ្លុយតុង កំពុងអង្គុយយំម្នាក់ឯងនៅក្រៅគន្លងរបស់ខ្លួន ។
ភពទាំងអស់សប្បាយចិត្តណាស់ដោយទីបំផុតបានរកឃើញ
ភពភ្លុយតុងវិញ! ពួកគេក៏បានសួរនាំពីមូលហេតុដែលភ្លុយតុង
បាត់ខ្លួន។

“អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រលែងចាត់ទុកខ្ញុំថាជាភពទៀតហើយ
ដោយសារខ្ញុំមានទំហំតូច និងមិនអាចយកវត្ថុដែលធំៗ ចេញពី
គន្លងរបស់ខ្ញុំបាន។”

ពេលនោះ ព្រះអាទិត្យបានមកដល់ ។

“អត់អីទេ!” ព្រះអាទិត្យនិយាយធ្វើឱ្យបេះដូងភ្លុយតុងដែលកំពុង
រងាបានកក់ក្តៅ។

“ឯងនៅតែជាសមាជិកគ្រួសាររបស់យើងរហូត។ គឺគ្រួសារ
ប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ!”

ភពទាំងអស់ក៏នាំគ្នាហើយយ៉ាងរីករាយ "ពួកយើងជាគ្រួសារ
តែមួយ! គឺគ្រួសារប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ!"

ចប់

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia and the Pacific.

booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

Finding Pluto, Published by Asafeer, © Asafeer. Released under CC BY-NC-SA 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2020. Some rights reserved. Released under CC BY-NC-SA 4.0.

For full terms of use and attribution,

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Contributing translators: Somey Chheang, Chan Karukratha TENG, and Chou Chinith